

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΟΡΘΟΔΟΕΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω, προσκυνῶ και λατρεύω **ΕΝΑ ΘΕΟΝ, ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ, ΠΑΤΕΡΑ, ΥΙΟΝ και ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**, Τριάδα Ὁμοούσιον, Ἄδιαίρετον, Ἀχώριστον και Ἀναλλοίωτον.

Συνομολογῶ μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων ὅτι πιστεύω και φρονῶ βεβαίως και ἀναμφιβόλως εἰς ὅ,τι φρονεῖ και πιστεύει ἡ ΜΙΑ, ΑΓΙΑ, ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ τοῦ ΘΕΟΥ, και ὅ,τι Καταδικάζει και Ἀναθεματίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, και ἐγὼ ὡσαύτως.

Ἡμεῖς τηροῦμεν και κρατοῦμεν Ἄπαντα τὰ Θεόπνευστα Ὁρθόδοξα ΔΟΓΜΑΤΑ και τὰς Ἱερὰς ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς, Ἀποστολικῆς και Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

«Ἐπόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσιν... οὓς μὲν τῷ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙ παραπέμπουσι, και ἡμεῖς ἀναθεματίζομεν· οὓς δὲ τῇ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΙ, και ἡμεῖς καθαιροῦμεν· οὓς δὲ τῷ ΑΦΟΡΙΣΜῳ, και ἡμεῖς ἀφορίζομεν· οὓς δὲ ΕΠΙΤΙΜΙῳ παραδιδόασι, και ἡμεῖς ὡσαύτως ὑποβάλλομεν...» (Α' Κανὼν Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).
Ὡς ἐκ τούτου:

Τοὺς ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΣ, Καινοτόμους Νεωτεριστάς, Σχισματοαιρετικούς Οἰκουμενιστάς, τοὺς ἐμπύπτοντας εἰς τὴν Καταδίκην και τὸν Ἀναθεματισμὸν τῶν Ἁγίων και Πανορθοδόξων Συνόδων τῶν ἐτῶν 1583,

1587, 1593, 1848 και ἄλλοτε, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΦΛΩΡΙΝΟΣΕΡΑΦΕΙΜΙΚΟΥΣ**, τοὺς Οὐνίτας τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ, τοὺς ἔλκοντας τὰς χειροτονίας καὶ τὴν διαδοχὴν τῶν ἐπισκόπων των ἀπὸ Σχισματικούς καὶ Νεοημερολογίτας καὶ Λατινόφρονας Αἰρετικούς, τοὺς πιστεύοντας ὅτι *ἡ Νεοημερολογιτικὴ Ἐκκλησία καὶ αἱ κοινωνοῦσαι αὐτῇ εἶναι Ὁρθόδοξοι, ἔχουσαι Χάριν Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὰ Μυστήριά των καὶ παρέχουσαι Σωτηρίαν*, ὡς φύσει καὶ οὐσία ὁμαίμονας τῶν Νεοημερολογιτῶν καὶ ὡς Σχισματικούς, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΝΕΟΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΥΣ**, τοὺς συγχρόνους Αἰρετικούς, τοὺς ἀρνούμενους τὴν εἰκονογράφησιν τῶν Θεοφανεϊῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἦτοι, τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοὺς μὴ δεχομένους τὴν Συμβολικὴν Εἰκόνισιν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἦτοι, τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ὡς Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν καὶ τοῦ Υἱοῦ ὡς ἑσαρκώθη καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει Περιστερᾶς, ἀπορρίπτοντας οὕτω ὡς ὁ Αἰρετικὸς Βαρλαάμ τὰς Ἀκτίστους Ἐνεργείας διὰ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται Συμβολικῶς ὁ Θεός, τοὺς χαρακτηρίζοντας τὰς μὲν εἰκόνας αὐτὰς *Αἰρετικὰς καὶ Εἰδῶλα*, τοὺς δὲ προσκυνοῦντας αὐτὰς *Αἰρετικούς, Λατινόφρονας, Εἰδωλόλατρους καὶ Παγανιστάς*, τοὺς μὴ δεχομένους τὴν εἰκόνα τῆς ἐκ τοῦ Τάφου Σωματικῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, *ὡς δῆθεν Λατινικῆς, Αἰρετικῆς καὶ Ἀντιευαγγελικῆς*, τοὺς συκοφαντοῦντας τὴν ἐκ Τάφου Σωματικὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ὡς «*ὑποθετικὸν γεγονός*» καὶ ἀυθαδιάζοντας ὅτι οὐδεὶς εἶδε τὸν Χρι-

σπὸν ἐγειρόμενον ἐκ τοῦ Τάφου, ἀντ' αὐτῆς δὲ δεχομένους *ὡς εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον*, καίτοι ἐν τῷ Ἄδῃ πάλιν οὐδεὶς εἶδεν Αὐτόν, καὶ κηρύσσοντας τὴν βλασφημίαν ὅτι *ἀνέστη ἡ ψυχὴ τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ Ἄδου*, ὡς νὰ εἶχεν ἀποθάνει καίτοι ἦτο ΤΕΘΕΩΜΕΝΗ, τοὺς εἰκονίζοντας *τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ μετὰ λουτροῦ καὶ μαιῶν*, καταργοῦντας οὕτω τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἀειπαρθενίαν τῆς Θεοτόκου (ἀντιτιθεμένους εἰς τὸν 79ον Κανόνα τῆς Πενθέκτης), τοὺς μὴ δεχομένους *νὰ εἰκονίζεται εἰς τὴν Πεντηκοστὴν ἡ Παναγία*, καίτοι ἦτο παροῦσα εἰς τὸ Ὑπερῶον κατὰ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (Πράξ. Α' 14), τοὺς μὴ εἰκονίζοντας *τοὺς 12 ἐκλελεγμένους Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν* καὶ προσδέτοντας ἄλλους, παραποιοῦντες τὴν Εὐαγγελικὴν Ἱστορίαν, τοὺς χαρακτηρίζοντας *τὰς μὴ Βυζαντινὰς εἰκόνας Αἰρετικὰς καὶ «κακέκτυπα τοῦ Διαβόλου»*, τοὺς κηρύττοντας ὅτι *αἱ κλασσικαὶ εἰκόνες εἰκονίζουν τὸν Χριστὸν μόνον ὡς ἄνθρωπον, ἐνῶ αἱ Βυζαντιναὶ ὡς Θεάνθρωπον*, δεχόμενοι δηλαδὴ τὴν αἴρεσιν ὅτι εἰκονίζεται ἡ Θεϊκὴ Φύσις, τοὺς φρονοῦντας ὅτι *ὄσοι εἰκονίζουν τὸν Χριστὸν εἰς τὴν Κλασσικὴν τέχνην τὸν χωρίζουν ἀπὸ τὴν Θεότητά του καὶ γίνονται Αἰρετικοὶ Νεστοριανοί*, τοὺς δογματίζοντας ὅτι *«ἐκτὸς τῆς σαρκώσεως οὐδεμία εἰκόνισις ἐπιτρέπεται»*, τοὺς διδάσκοντας πῶς *«ὄ,τι δὲν ἔχει ὑλικὸν πρωτότυπον δὲν εἰκονίζεται, ἀλλ' εἶναι εἶδωλον ἢ εἰκὼν αὐτοῦ»*, καὶ ἄλλα παρεμφερῆ Αἰρετικὰ, φρενο -

βλαβῆ καὶ παρανοϊκά, ὡς Εἰκονομάχους, Ἐκκλησιομάχους, Χριστομάχους καὶ Θεομάχους, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΟΥΣ**, τοὺς συγχρόνους Αἰρετικούς, τοὺς πιστεύοντας ὅτι *ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας ΔΕΝ εἶναι Θεϊκὴ*, ὡς νὰ μὴν ἦτο Θεὸς ὁ Χριστός, ὡς νὰ μὴν ἦτο ὁ Θεὸς Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς νὰ μὴν ἦτο τοῦ Θεοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ στεροῦντας τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀκτίστων Θεϊκῶν Ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι μόνον ἐκ Θεϊκῆς Κεφαλῆς δύνανται νὰ πηγάσουν καὶ νὰ τὴν ἀγιάσουν, τοὺς πιστεύοντας ὅτι *«Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς»*, ὡς νὰ μὴν εἶναι ὁ Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁ Χριστός, καὶ ἡ Ἐκκλησία Του νὰ μὴν εἶναι ἡ Εὐλογημένη Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοὺς πρεσβεύοντας ὅτι *«Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀνδροπίνη φύσις τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τὸ Θεαρχικὸν Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, ἦτοι ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ»*, τοὺς κηρύσσοντας ὅτι *Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ΟΧΙ ὁ Ἄκτιστος καὶ Ἄναρχος Λόγος*, τοὺς διδάσκοντας ὅτι *ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ Κεφαλὴ καμμίας Ἐκκλησίας*, τοὺς ἰσχυριζομένους ὅτι *εἶναι «ἐκ τοῦ Διαβόλου» ὅσοι πιστεύουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ὑπῆρχε πρὸ Χριστοῦ*, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΤΡΙΑΔΟΜΑΧΟΥΣ**, τοὺς συγχρόνους Αἰρετικούς, τοὺς πιστεύοντας ὅτι *ἀλλοιωθῆκε καὶ διαφοροποιήθηκε κατὰ τὴν Σάρκωσιν ἡ Θεαρχικὴ Ὑπόστασις τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ*, τοὺς κηρύττοντας ὅτι

κατὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ἔπαθε τροπήν, ἀλλοίωσιν καὶ διαφοροποιήσιν τὸ Πρόσωπον τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἐκήρυττεν ὁ Ἄρειος, τοιουτοτρόπως κατάγοντες τὸν ΘΕΟΝ ΛΟΓΟΝ εἰς τάξιν κτίσματος, μετατρέποντες τὴν ΤΡΙΑΔΑ εἰς ΔΥΑΔΑ καὶ καδιστώντες ΤΡΕΠΤΟΝ καὶ ΑΛΛΟΙΩΤΟΝ τὸν ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ ΘΕΟΝ, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΣ**, τοὺς συγχρόνους Αἰρετικούς, τοὺς διδάσκοντας ὅτι *τὸ Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ΔΕΝ εἶναι Προαιώνιον καὶ Ἄναρχον, παρὰ μόνον ὡς Σχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' αὐτὸ ἔχει χρονικὴν ἀρχὴν ὑπάρξεως ὅπως τὰ κτίσματα*, τοὺς κηρύσσοντας τὴν Αἴρεσιν τοῦ Νεστορίου ὅτι *εἶναι ΑΛΛΟΣ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ΑΛΛΟΣ ὁ Χριστός*, τοὺς πιστεύοντας ὅτι *τὸ Πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ εἶναι Διπλοῦν καὶ ὄχι Ἄπλοῦν*, τοὺς διαστρέφοντας τὴν Ἀλήθειαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Βλασφημίαν ὅτι *«Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς»*, ἐμπιπτόντων οὕτω αὐτῶν εἰς σωρείαν Αἱρέσεων, ἤτοι, ἀρνούμενων ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Εἷς τῆς Ἁγίας Τριάδος, διασπώντων τὴν ΕΝΟΤΗΤΑ καὶ ΤΑΥΤΟΥΡΓΙΑΝ τῆς Ἁγίας Τριάδος, διαταρασσόντων τὰς ἐνδοαγιοτριαδικὰς σχέσεις, καὶ ἐμφανιζόντων τὸν Χριστὸν ἐνεργοῦντα ὡς ἐν ἄλλο ξένον πρόσωπον, τέταρτον, ἐξωαγιοτριαδικόν, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς **ΘΕΟΜΑΧΟΥΣ**, τοὺς συγχρόνους Αἰρετικούς, τοὺς φρονοῦντας ὅλα τὰ ἀνωτέρω, τοὺς ἀρνούμενους ὅτι ἡ Ἁγία Τριάς σώζει, λέγοντας ὅτι *ἡ Ἐκκλησία σώζει πὸν ἔχει σάρκα καὶ αἷμα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἡ Ἁγία Τριάς*, τοὺς κηρύσσοντας ὅτι *τὴν Ἐκκλησίαν τὴν οἰ-*

κοδόμησεν ὁ Χριστὸς καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς, καίτοι ἡ Ἁγία Τριάς ταυτουργεῖ, ὅτι ΔΕΝ θὰ ἀφήσουν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ νὰ περάσῃ εἰς τὰ χέρια τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὅτι τὴν Ἐκκλησίαν τὴν κυβερνᾷ ὁ Χριστὸς καὶ ΟΧΙ ἡ Ἁγία Τριάς, καὶ ὅτι ΔΕΝ Βασιλεύει ἡ Ἁγία Τριάς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καθὼς καὶ ἄλλα παρεμφερῆ Αἰρετικά καὶ φρενοβλαβῆ, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς Ἀντιχριστοὺς Παναιρετικοὺς **ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΑΣ**, τοὺς πρεσβεύοντας τὴν *Συγκρητιστικὴν Θεωρίαν τῶν Κλάδων (BRANCH THEORY)* -- κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ σήμερον δὲν εἶναι Μία, ἀλλὰ ἔχει διαιρεθῆ εἰς διαφόρους Ὁμολογίας-Ἐκκλησίας ἢ Κλάδους, ἕκαστος τῶν ὁποίων κατέχει μέρος μόνον τῆς Ἀληθείας καὶ οὐδεὶς κατέχει ὅλην τὴν Ἀλήθειαν, καὶ μόνον ὅταν ἐπανενωθοῦν ὅλοι οἱ Κλάδοι, ὅπερ ἀπεργάζεται τὸ Σατανοκίνητον *Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν*, θὰ ἀπαρτισθῆ πάλιν ἡ Μία Ἐκκλησία-τοὺς ἀρνούμενους δηλαδὴ τὴν ὑπαρξιν τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἐναντιούμενους εἰς τὴν Αὐτοαλήθειαν τὸν Χριστόν, τὸν ἐπαγγειλάμενον, «*καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς*» (Ματθ. ΙΣΤ' 18) καὶ «*ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος*» (Ματθ. ΚΗ' 20) Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ.

Τοὺς δὲ Αἰρετικοὺς Παπικούς, Προτεστάντας, Μονοφυσίτας, Νεστοριανούς, τοὺς λάτρεις τοῦ Ἐωσφόρου καὶ Σατανᾶ Ἐβραϊοσιωνιστὰς καὶ Μασόνους, τοὺς Εἰδωλολάτρας καὶ τοὺς Ἀθέους, πᾶσαν ΑΙΡΕΣΙΝ καὶ τὴν ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΤΙΚΗΝ ΠΑΝΑΙΡΕΣΙΝ ΚΑΙ ΠΑΝΘΡΗ-

ΣΚΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘΕΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ, Ἀναθεματίζομεν. ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ, ΑΝΑΘΕΜΑ.

«Ὅλοις τοῖς Αἰρετικοῖς, ΑΝΑΘΕΜΑ» (Ἁγία Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος).⁽¹⁾

«Ἡμεῖς τῇ ἀρχαίᾳ Νομοθεσίᾳ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπακολουθοῦμεν, ἡμεῖς τοὺς δεσμοὺς τῶν Πατέρων φυλάττομεν, ἡμεῖς τοὺς προσδέτοντάς τι ἢ ἀφαιροῦντας ἐκ τῆς Ἐκκλησίας ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΖΟΜΕΝ» (αὐτόδι).⁽²⁾

«Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν, καὶ τὴν Διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν Ἁγίων καὶ Ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα, ἢπραχθέντα ἢ μετὰ τοῦτοπραχθησόμενα, ΑΝΑΘΕΜΑ» (αὐτόδι).⁽³⁾

«Εἴ τις πᾶσαν Παράδοσιν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἀδετεῖ, ΑΝΑΘΕΜΑ ἔστω» (αὐτόδι).⁽⁴⁾

«Κρατῶμεν τῆς ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ἣν παρελάβομεν ἄδολον παρὰ τηλικούτων ἀνδρῶν, ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ Διαβόλου. Ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν κατελέγχει ἑλλιπῆ τὴν κεκηρυγμένην Ὁρθόδοξον Πίστιν. Ἄλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη ἐσφράγισται, μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὔξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν ἤντιναοῦν, καὶ ὁ τολμῶν ἢ πρᾶξαι, ἢ συμβουλευσαί, ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἤδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τὸ ΑΙΩΝΙΟΝ ΑΝΑΘΕΜΑ, διὰ τὸ Βλασφημεῖν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἀρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

»*Ἄπαντες οὖν οἱ νεωτερίζοντες ἢ Αἰρέσει ἢ Σχίσματι, ἐκουσίως ἐνεδύθησαν, κατὰ τὸν Ψαλμῶδὸν «κατάραν ὡς ἰμάτιον» (Ψαλμ. ΡΗ' 17), κἄν τε Πάπαι, κἄν τε Πατριάρχαι, κἄν τε Κληρικοί, κἄν τε λαϊκοὶ ἔτνηχον εἶναι, «κἄν Ἄγγελος ἐξ Οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ΑΝΑΘΕΜΑ ἔστω» (Γαλ. Α' 8).*⁽⁵⁾

Ἵπόσχομαι εἰς τὴν ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ, ΑΛΙΑΙΡΕΤΟΝ ΚΑΙ ΖΩΑΡΧΙΚΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ, τὸν ΕΝΑ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΝ ΘΕΟΝ, ὅτι θὰ διακρατήσω Ἄπαραχάρακτον, Ἀνόθευτον καὶ Ἀναλλοίωτον τὴν Ἱερὰν ταύτην Ὁμολογίαν Ὁρθοδόξου Πίστεως τῶν Ἁγίων Θεοφόρων Πατέρων καὶ Θεοπνεύστων Ἀποστόλων ἕως ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, μὲ τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, πρεσβείαις τῆς Πανυπερευλογημένης Ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἄειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. ΑΜΗΝ.

(1) Ἁγία Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, Πράξις Η' (*Πρακτικὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων*, τ. Γ', στήλη 383/883, ἔκδοσις Καλύβης Τιμίου Προδρόμου, Σκήτη Ἁγίας Ἄννης, Ἄγιον Ὄρος, 1986).

(2, 4) Ἁγία Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, Πράξ. Η' (*Πρακτικὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων*, τ. Γ', στήλη 383 καὶ 883).

(3) Ὄρος τῆς Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (*Πρακτικὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων*, τ. Γ', στήλη 406/906, ἔνθα ἀνωτέρω, καὶ «*Συνοδικὸν Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας» Τριώδιον*).

(5) Ἐγκύκλιος Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, Μαΐος 1848, σελ. 42-44, 49-50.